

جمهوری اسلامی هنوز بر سرپرونده هسته ای زمان می خرد

“شکوفه منتظری”

با وجود اینکه محمود احمدی نژاد بحث تبادل سوخت اورانیوم را پذیرفته است اما برخی کشورهای اروپایی نسبت به این مساله تردید داشته و معتقدند که هدف جمهوری اسلامی از این بحث خرید زمان است.

“برنارد کوشنر”، وزیر امور خارجه فرانسه روز چهارشنبه ۱۴ بهمن (۳ فوریه) در این مورد به خبرنگاران گفت که برداشت شخصی او از موضع گیری تازه آقای احمدی نژاد این است که “آنها در تلاش اند تا زمان بخرند”.

کوشنر همچنین افزود که او “گیج” شده است و حتی تا حدی در این مورد “بدبین” است.

“گیدو وسترولا”، وزیر امور خارجه آلمان هم در واکنشی مشابه گفته است: “در سال های اخیر در پرونده هسته ای ایران شاهد مانورهای زیادی از سوی این کشور بوده ایم، به همین دلیل است که باید اقدامات عملی آنها را در نظر بگیریم، نه حرف ها را”

در همین حال آمریکا اعلام کرد: تهران پیشنهاد رسمی خود در این زمینه را به آژانس بین المللی انرژی اتمی ارائه کند.

در واکنش به این اظهارات، مایک هامر، یک مقام کاخ سفید، گفت: “اگر اظهارات احمدی نژاد موضع جدید ایران است ما منتظر می مانیم تا ایران به آژانس بین المللی انرژی اتمی اطلاع دهد”.

هامر از پیشنهاد آژانس برای مبادله اورانیوم غنی شده و تبدیل آن به میله سوختی به عنوان پیشنهادی عادلانه یاد کرد.

در همین زمینه، فیلیپ کراولی، سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا، نیز اظهارات احمدی نژاد را «مبهم» دانست.

آقای کراولی گفت: ما می خواهیم اقدام عملی ببینیم و نه فقط حرف. در همین راستا علی اکبر صالحی، رئیس سازمان انرژی اتمی ایران تاکید کرده است که گفت و گوی هسته ای با غرب ادامه دارد و هنوز

“توافق نهایی” در این زمینه حاصل نشده است.

از طرفی روسیه و بریتانیا این اظهارات را نشانه ای از امکان توافق ایران با پیشنهاد سال گذشته گروه ۵+۱ دانستند.

“سرگی لاوروف”، وزیر امور خارجه روسیه به خبرنگاران گفت: “اگر ایران آماده بازگشت به توافقنامه نخست باشد، ما فقط می توانیم موافقت خود را با این موضوع اعلام کنیم”.

محمود احمدی نژاد در یک سخنرانی تلویزیونی گفت که از نظر او تبادل سوخت ۳ و نیم درصد ایران با سوخت ۲۰ درصد اشکالی ندارد. وی ادامه داد: حتی اگر ما سوخت ۳ و نیم درصد را در اختیار آنها قرار دهیم، مشکلی وجود ندارد. البته برخی ها در داخل سر و صدا کردند و گفتند که آنها سوخت را می گیرند و سوخت نمی دهند. ما پاسخ دادیم که اگر ندهند چه می شود؟

طرح پیشنهادی آژانس در مورد تبادل سوخت هسته ای با ایران بر اساس گفت و گوهای گروه ۵+۱ با نمایندگان ایران در ژنو تنظیم شده بود. نمایندگان ایران ابتدا در روز اول اکتبر ۲۰۰۹ در ژنو به طور اصولی با این طرح موافقت کرده بودند، اما ایران بعدا با جزئیات این طرح مخالفت کرد و هنوز آن را نپذیرفته است.

در طرح اولیه که از سوی آژانس بین المللی انرژی اتمی مطرح شده بود، پیشنهاد شده بود که بخش اعظم ذخیره اورانیوم غنی شده ایران به منظور کاستن از نگرانی های غرب در مورد احتمال استفاده از آنها در یک برنامه نظامی احتمالی، از ایران خارج شود.

از طرفی هیلاری کلینتون وزیر امور خارجه آمریکا از اقدامات ایالات متحده برای تقویت توانایی دفاعی متحدان خود در خلیج فارس در شرایطی که جمهوری اسلامی به درخواست های بین المللی برای محدود کردن برنامه هسته ای خود بی اعتنا باقی مانده است، حمایت کرد. کلینتون روز چهارشنبه گفت آمریکا باید از امتناع جمهوری اسلامی ایران در برآورده کردن تعهدات خود به شورای امنیت سازمان ملل و آژانس هسته ای سازمان ملل متحد، آگاه باقی بماند. وزیر امور خارجه آمریکا این نظرات را پس از دیدار در واشنگتن با شیخ خالد بن احمد آل خلیفه وزیر امور خارجه بحرین، ابراز داشت.

در خبری دیگر در پی اقدام ایران در پرتاب یک موشک تحقیقاتی حامل یک “کپسول زیستی” به فضا که آن را موفقیت آمیز توصیف کرد، آمریکا می گوید که این پرتاب را یک عمل “تحریک آمیز” قلمداد می کند.

بیل برتون معاون سخنگوی کاخ سفید روز چهارشنبه گفت که دولت باراک اوباما هنوز درحال بررسی گزارش های مربوط به این پرتاب است. اما او افزود که چنین اقدامی از سوی ایران یک “عمل تحریک آمیز” خواهد بود.

فرانسه نیز گفت خبر پرتاب این موشک را با “نگرانی زیاد” دریافت کرده است.

یک سخنگوی دولت فرانسه در پاریس گفت: “اعلام این خبر تنها نگرانی

جامعه جهانی را تشدید می کند زیرا ایران به موازات آن در حال توسعه یک برنامه اتمی است که هیچ گونه هدف غیرنظامی قابل تشخیصی ندارد.

پیشتر دنیس بلر، بلندپایه ترین مقام اطلاعاتی آمریکا گفته است، ایران همچنان همه گزینه ها برای دستیابی به بمب اتمی را حفظ می کند و علیرغم بحران داخلی، سیاست خارجی اش تغییر نکرده است و برای افزایش نفوذ در منطقه خاورمیانه تلاش می کند. این دریا سالار بازنشسته روز سه شنبه (2 فوریه) نظر مشترک 16 سازمان اطلاعاتی ایالات متحده درباره اوضاع ایران را به مجلس سنا اعلام کرد.

او به کمیته اطلاعاتی سنا گفت، ایران همه گزینه ها برای تولید یک بمب اتمی را حفظ کرده است و در آینده موضع نهایی اش درباره تولید چنین سلاحی بر اساس ملاحظات سیاسی، بین المللی و امنیتی خواهد بود نه قابلیت های فنی.

به گفته دنیس بلر، ایران قابلیت علمی و صنعتی آن را دارد که طی "چند سال آینده" مقدار کافی اورانیوم غنی شده برای تولید یک بمب اتمی تولید کند.

جمهوری اسلامی بارها با رد چنین اتهام هایی، تاکید کرده که تمام فعالیت های اتمی اش صلح آمیز است.

دنیس بلر صراحتاً نگفت که ایران چند سال با سلاح هسته ای فاصله دارد. اظهارات او محرمانه نبود هرچند وی بطور خصوصی و محرمانه نیز اطلاعات بیشتر در اختیار اعضای کمیته سنا قرار می دهد.

دنیس بلر با استناد به گزارش اخیر آژانس بین المللی انرژی اتمی گفت که حداقل نیمی از حدود 8000 دستگاه غنی سازی اورانیوم-سانترفیوژ - در تاسیسات نطنز ظاهراً به دلیل مشکلات فنی فعال نیستند و ایران حدود 1800 کیلوگرم اورانیوم غنی شده با غلظت پائین در اختیار دارد.

اورانیومی که حدود 90 درصد غنی شود در ساخت سلاح اتمی کاربرد دارد.

این مقام آمریکایی پیش بینی کرد که در صورت تولید سلاح هسته ای در ایران، این کشور از موشک بالستیک برای حمل آن ها استفاده کند. این مقام آمریکایی همچنین با اشاره به اوضاع اقتصادی ایران گفت، سازمان های اطلاعاتی آمریکا معتقدند که تشدید تحریم ها بر اقتصاد ایران اثر "منفی" خواهد گذاشت.

در حالیکه ژنرال دیوید پتریوس درباره پیامدهای حمله احتمالی به تاسیسات اتمی ایران هشدار داده، رابرت گیتس، وزیر دفاع ایالات متحده تاکید کرده که تحریم های "شدیدی" در پیش روی ایران است.

ژنرال پتریوس، فرمانده نظامی آمریکا در مناطق خاورمیانه و آسیای میانه روز چهارشنبه (۳ فوریه) این امکان را مطرح کرد که دولت ایران از هرگونه حمله نظامی به مراکز اتمی اش برای تحریک احساسات ملی مردم به نفع خود استفاده خواهد کرد.

او در مصاحبه اختصاصی با خبرگزاری رویتر، گفت که نفوذ سپاه پاسداران در ایران رو به افزایش است و حکومت بیش از همیشه برای حفظ قدرت به حمایت نهادهای امنیتی نیاز دارد.

ژنرال دیوید پتریوس پیشتر گفته بود که ارتش آمریکا جوانب حمله احتمالی به مراکز اتمی ایران را بررسی کرده است و توانایی این کار را دارد.

اما چین می گوید بحث درباره اعمال تحریم های احتمالی بر ایران، وضع را پیچیده می سازد و از پیشرفت دیپلماسی جلوگیری می کند. وزیر امور خارجه چین روز پنجشنبه در جریان دیداری از فرانسه گفت تهدید ایران به تحریم ها مانع از آن است که کوشش برای یافتن یک راه حل دیپلماتیک به جایی برسد.

کشورهای غربی در کوشش برای وادار ساختن ایران به مذاکره درباره بلند پروازی های اتمی خود، سعی دارند چهارمین دور تحریم های سازمان ملل متحد را برآن تحمیل کنند.

در خبری دیگر خبرگزاری آسوشیتدپرس در گزارشی خبر داده که "کوپن راد"، نخست وزیر استرالیا، اعلام کرده است چندین محموله به مقصد ایران به دلیل نگرانی از احتمال کاربرد آنها در برنامه هسته ای جمهوری اسلامی بازرسی شده اند.

به گفته وی، این بازرسی ها در چارچوب مقررات وزارت دفاع استرالیا و با هدف جلوگیری از گسترش مواد و تجهیزات صورت گرفته است که قابلیت کاربرد در ساخت جنگ افزارهای کشتار جمعی را دارند.

کوپن راد با اشاره به این که از سه مورد بازرسی کشتی ها به مقصد ایران مطلع شده است افزود: "وزارت دفاع استرالیا در مورد ایران در چارچوب قوانین و بسیار مناسب عمل کرده است".

با این حال نخست وزیر استرالیا از اعلام این که کشتی های بازرسی شده حامل چه چیزی بوده و بازرسی از آنها چه زمانی صورت گرفته است خودداری کرد.

پیشتر برخی از روزنامه های استرالیایی با انتشار خبر بازرسی از چند کشتی به مقصد ایران در آب های استرالیا نوشته بودند که یکی از این کشتی ها حامل پمپ هایی بوده است که قابلیت استفاده در سیستم خنک کننده تاسیسات هسته ای ایران را دارند.

بر اساس قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل متحد، کشورهای عضو این سازمان می توانند محموله های به مقصد ایران را در صورت لزوم

متوقف و بازرسی کرده و مواد و کالاهایی را که قابلیت کاربرد در برنامه تسلیحاتی و هسته‌ای جمهوری اسلامی دارند توقیف کنند.

اعلامیه هفتم جمعی از خانواده های جان باختگان دهه ۶۰

“جنایت علیه بشریت” این درد مشترک را فریاد کن!

به مردم آزادی خواه و عدالت طلب سراسر ایران و جهان
به خانواده های جان باختگان جنبش اخیر و دهه ۶۰

باز هم دو جوان بی گناه دیگر به نام های محمدرضا علی زمانی و آرش رحمانی پور را به جرمی واهی در ارتباط با “انجمن پادشاهی ایران” (اساساً وجود چنین انجمنی قطعی نیست) و در ارتباط با وقایع پس از انتخابات به اتهام “مخاربه” به اعدام محکوم کردند و در سحرگاه روز پنج شنبه هشتم بهمن ماه، به دار آویختند. در حالیکه بر اساس شواهد این دو جوان را سه ماه قبل از انتخابات دستگیر کرده بودند.

همچنین مطلع شدیم که رژیم جمهوری اسلامی نه تن دیگر از جوانانی که در اعتراضات خیابانی علیه رژیم دستگیر شده اند، به مرگ محکوم کرده است. علاوه بر این ده ها تن دیگر از معترضین و مخالفین این نظام در زندان های سراسر ایران و بویژه در کردستان در زیر شکنجه و در خطر مرگ قرار دارند.

به هوش باشیم و صدای اعتراضمان را بلند و بلندتر کنیم و نگذاریم که این جنایات دوباره تکرار شود.

امروز جنبش مردم ایران به مرحله ای سرنوشت ساز از مبارزات خود نزدیک شده است. سی و یک سال پیش شاه رفت و حکومت اسلامی انقلاب مردم را با دروغ و ریا مصادره کرد و قدرت را به دست گرفت. پس از چند سال اول انقلاب که مبارزات هنوز شکل علنی داشت، جنگی خانمان سوز به راه انداخت تا بتوانند صدای اعتراض مردم را به بهانه دفاع از حریم کشور به شدت سرکوب کند. در دهه 60 بسیاری از نیروهای را که در پیروزی انقلاب شرکت داشتند را به زندان ها انداخت و تحت

شدیدترین شکنجه‌ها قرار داد و برخی را نیز به جرم "محرابه" و یا "مرتد" به اعدام محکوم و سربسته کرد. ولی امروز شرایط مبارزه مردم با آن روزها تفاوت اساسی دارد. جمهوری اسلامی دیگر نمی‌تواند جوانان و مردم بیگناه را بی‌سر و صدا به زندان‌ها بیاندازد، تحت شدیدترین شکنجه‌ها قرار دهد، سر به نیست کند و موضوع را لاپوشانی کند. در آن زمان حکومت توانست میان مردم و نیروهای سیاسی فاصله بیاندازد و هر نوع صدای اعتراضی را سرکوب کند و سببانه‌ترین جنایات را در سکوت مطلق مرتکب شود و بهترین جوانان این مرز و بوم را در تابستان سال ۶۷ در دادگاه‌های چند دقیقه‌ای به مرگ محکوم و تیرباران کند و یا به دار بیاویزد. آن زمان تنها خانواده‌ها بودند که به تنهایی ولی در کنار هم پیگیر مسایل و مشکلات خود بودند. امروز هر یک نفر که کشته می‌شود هزاران نفر مدعی دارد. فقط خانواده‌های آنها نیستند که نسبت به موضوع اعتراض دارند بلکه تمامی مردم ایران و بسیاری از مردم سراسر جهان نسبت به این جنایات اعتراض می‌کنند. امروز جمهوری اسلامی دیگر به راحتی نمی‌تواند اتهام و جرم برای زندانی بتراشد و بدون سر و صدا به جنایات خود ادامه دهد. امروز حاکمان اسلامی دیگر نمی‌توانند با تهمت‌هایی که می‌زنند مردم را ساکت کنند و مردم به تنگ آمده از استبداد و ستمگری را خاموش کنند. امروزه مبارزات مردم مرتباً به روز می‌شود و اشکال نوین تری به خود می‌گیرد. اگر در زمان انتخابات فقط صدای اعتراض مردم برای "رأی من کو؟" شروع شد ولی امروز سطح مبارزات مردم ارتقا یافته و خواهان نابودی دیکتاتوری هستند. امروز مردم در گروه‌ها و دستجات متفاوت (کارگران، دانشجویان، زنان، معلمان و ...) از ابعاد مختلف اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، حقوقی و فرهنگی صدای اعتراض، آزادی خواهی و عدالت طلبی خود را به گوش مردم سراسر ایران و جهان می‌رسانند.

تفاوت کشتار دیروز و امروز حاکمان اسلامی

رژیم در دهه ۶۰ برای تثبیت خود دست به کشتارهای وحشیانه هزاران زندانی سیاسی زد و هر صدای اعتراضی را در نطفه خفه کرد ولی امروز از سر ترس و برای جلوگیری از سقوط خود شوهای تلویزیونی راه می‌اندازد، اعتراف‌گیری می‌کند و دست به کشتار می‌زند و به خوبی می‌داند که شمارش معکوس شروع شده و دیگر زمان زیادی برای ماندنش نمانده است. اشتباهی که رژیم امروز مرتکب می‌شود این است که در آن روز با جدا کردن نیروهای سیاسی و خفه کردن صدای مردم و نرسیدن خبر اعدام‌ها به مردم، توانست سال‌ها حکومت کند ولی امروز دیگر

نمی تواند. هم اکنون شاهدیم که برای اعدام این دو جوان دهها اعلامیه و اطلاعیه همدردی و صدای اعتراض بلند شده است. تمام مردم دنیا از آن مطلع شده اند و با خانواده این جان باختگان ابراز همدردی می کنند. رژیم جمهوری اسلامی دیگر نمی تواند با خیال راحت انسان های بیگناه را به چوبه های دار بسپارد و آسوده سر بر بالین بگذارد. امروز تمامی حرکات رژیم زیر ذره بین است و بلافاصله هر حرکتی به تمامی دنیا مخابره می شود. نیازی به خبرنگار و روزنامه نگار رسمی و خبره نیست. مردم خود رسانه هستند و بلافاصله تمامی اخبار و فجایع را به گوش تمامی مردم ایران و جهان می رسانند.

تفاوت حرکات دیروز و امروز مردم

امروز مبارزات مردم همه گیر شده است و فقط نیروهای سیاسی نیستند که جلوی رژیم ایستاده اند و به همین دلیل حکومت دیگر نمی تواند در سکوت به جنایات خود ادامه دهد. دیگر خانواده های زندانیان سیاسی تنها نیستند؛ دیگر خانواده های کشته شدگان تنها نیستند؛ دیگر مادران داغدار و عزادار تنها نیستند؛ امروز خانواده های محمدرضا، آرش، فصیح، احسان، کیانوش، ندا، اشکان، سهراب و ... تنها نیستند و تمامی مردم با آنها همدردی و همراهی می کنند؛ امروز مردم دیگر به دنبال رفتن یک دیکتاتور نیستند و بر علیه دیکتاتوری مبارزه می کنند؛ امروز مردم در کنار یکدیگر می ایستند و بر علیه استبداد مبارزه می کنند، امروز مردم به چشم خود می بینند که رژیم در خیابان و زندان ها چه جنایاتی مرتکب می شود و با دروغ و ریا برای حفظ خود دم از اسلام می زند؛ امروز دیگر همه مردم در کوچه و خیابان می دانند که در سال های سیاه دهه 60 و بخصوص در اعدام های جمعی سال 67 در سیاه چال های رژیم چه بر سر جوانان آوردند و بر خانواده های جان باختگان چه رفته است؛ امروز مردم مصمم تر از همیشه می خواهند به خواسته های خود دست یابند و به عینه شاهدیم که هیچ چیزی نمی تواند آنها را از تصمیم خود منصرف کند. امروز مردم حاضرند هر فشاری را تحمل کنند تا به خواسته های خود دست یابند.

ما جمعی از خانواده های جان باختگان دهه 60، ضمن محکوم کردن جنایات اخیر جمهوری اسلامی، بر این ایده پای می فشاریم که تمامی این جنایات سی و یک ساله "جنایت علیه بشریت" بوده است و بایستی در يك دادگاه مردمی محاکمه شود. همچنین از تمامی مردم ایران و سراسر جهان، بخصوص خانواده هایی که در جریانات اخیر مورد ظلم و تعدی جمهوری اسلامی قرار گرفته اند می خواهیم که این درد مشترك را

- با هم فریاد زنیم و برای رسیدن به خواسته ها و مطالبات زیر تا رسیدن به نتیجه از پای ننشینیم.
۱. پی گرد و محاکمه‌ی مسببین کشتارهای دهه‌ی شصت، (به ویژه اعدام‌های دسته‌جمعی سال ۶۷) و همچنین مسببین سرکوب، کشتار، شکنجه، تجاوز و اعدام‌های حوادث اخیر
 ۲. اعلام اسامی دفن شدگان دهه‌ی شصت در گورستان خاوران و اعلام اسامی کشته‌شدگان و زندانیان وقایع اخیر
 ۳. آزادی بدون قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی و عقیدتی
 ۴. الغای اعدام برای هر جرمی و شکنجه تحت هر عنوانی
 ۵. دریافت کیفرخواست محکومین سیاسی و اعدام شدگان در طی این سی و یک سال و افشای علت اعدام آنان
 ۶. دریافت وصیت‌نامه‌ی اعدام شدگان
 ۷. به رسمیت شناختن محل دفن اعدام شدگان سی و یک سال حاکمیت اسلامی در تهران و شهرستان‌ها و تحویل بدون قید و شرط کشته شدگان حوادث اخیر به خانواده‌ها و اجازه‌ی برگزاری مراسم در منازل و یا سر خاک این کشته شدگان
 ۸. اجازه‌ی گذاشتن سنگ برقبر کشته شدگان
 ۹. پیگرد و محاکمه‌ی آمرین و عاملینی که اقدام به تخریب خاوران و گورستان‌های مشابه در تهران و سایر نقاط ایران کرده و به آزار خانواده‌ها در طی این سال‌ها پرداخته و می‌پردازند،
 ۱۰. بازگرداندن حقوق شهروندی خانواده‌ها و متوقف کردن هرگونه محدودیت و محرومیت اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و اقتصادی در مورد آنان... و
 ۱۱. پذیرش و حفظ گورستان خاوران و گورستان‌ها و یا قبرهای مشابه در تهران و سایر نقاط کشور به عنوان سندی تاریخی از جانب نهادهای محلی و بین‌المللی
- ۱۲ بهمن ۱۳۸۸

پیام تسلیت و همدردی

چهارشنبه ۱۴ بهمن ۱۳۸۸ - ۳ فوریه ۲۰۱۰

پیام تسلیت و همدردی با خانواده سیفی

با اندوه بسیار با خبر شدیم بانو شوکت فرزانه (شوکت سیفی) در پی سال‌ها بیماری، روز یکشنبه یازدهم بهمن ماه، در شهر گرگان درگذشته است. شوکت فرزانه آموزگاری دانش‌آموخته و بیدار دل بود که آموزگاری مدرسه را پس از ازدواج و انهاد تا آموزگار راه زندگی و انساندوستی فرزندان خود شود.

فرزندان او علاقمند به دانش و علم پرورش یافتند و از میان ۹ فرزند او، ۸ تن از آنان، به دلیل حضور در مبارزات آزادی خواهانه مردم ایران، یا در رژیم شاهنشاهی و یا در حکومت اسلامی دستگیر و زندانی شدند. بانو شوکت سیفی از آغاز دهه پنجاه خورشیدی به بعد، پشت در زندان‌های اوین و قصر و کمیته در تهران و نیز زندان‌های گرگان و ساری و مشهد در جستجوی فرزندان مبارز خود، سختی‌های بسیار کشید. او در شمار مادرانی بود که در خانه هاشان با مهر و بزرگواری مادرانه، همیشه به روی یاران و هم‌زمان پرشمار و پر شور فرزندان‌شان باز بود و همه زندانیان سیاسی رها شده و همه پیوستگان به مبارزه را، همچون فرزندان خویش، عزیز می‌داشتند.

ما درگذشت بانو شوکت سیفی، مادر بیدار دل و دانش دوست مان را، به خانواده سیفی و خویشان و آشنایان و نزدیکان آنان تسلیت می‌گوئیم و در این روزهای اندوهبار خود را همراه و در کنار آنان می‌دانیم.

رئوف کعبی، نادر عصاره، ناصر رحیم خانی، نسیم خاکسار، هایده قهرمانی، بهمن امینی، ثریا علیمحمدی، علی مختاری، پرویز قلیچ خانی، رضا دقتی، منوچهر دقتی، سهیل رسولی، بهزاد کریمی، ژینوس پزشکی، پرویز نویدی، هبت غفاری، ذبیح موسوی، مریم اسکندانی، قادر اسکندانی، شهرزاد چگنی، منصور انصاری، بهروز خسروی، فرهنگ رکنی، محمود بهنام، مهدی اخوان، خاطره معینی، رحمان ساکی، فرزانه فروغی، کامبیز فروغی، ملیحه فرهنگ، مقصود کاسبی، رضا اکرمی، فرزانه عظیمی، مسعود فتحی، مصطفی مدنی، فخری زرشگه، محمد اعظمی، میر شجاع ملکوتیان، شهلا هوشیار، اکبر سوری، ف- تابان، میهن جزنی، حجت کسرائیان، مهدی فتاپور، سیمین اصفهانی، مسعود فراز، مهران اعظمی، شهرام قنبری، بهروز خلیق، ناصر مهاجر، هوشنگ کشاورز، ناصر پاکدامن، هدایت اله متین دفتری، رضا مرزبان، نرگس کریمی، علی کریمی، فرهنگ قاسمی، رضا ناصحی، شهاب فیضی، شهلا فیضی، شهلا شفیق، شیدا نبوی، حماد شیبانی، توران دانا، ایران انصاری، پوران انصاری، فردوس میرآبادی، محسن‌زاد، فرشته قریشی، علی حجت، رسول

آذرنوش، مسعود علوی بحرینی، شیدان وثیق، مهرداد درویش پور، وجیه قاسمی، کمال بایرام زاده، اصغر اسلامی، عباس عاقلی زاده، حیدر تبریزی، اقدس جاویدی، سیروس جاویدی، ایرج نیری، عفت قلی زاده، سودابه کسرائیان، سیروس کسرائیان،...

فراخوان به آکسیون اعتراضی "نه به جشن جنایتکاران"

چهارشنبه ۱۴ بهمن ۱۳۸۸ - ۳ فوریه ۲۰۱۰

اطلاعیه

کمیته دفاع از زندانیان سیاسی ایران - برلین
کانون پناهندگان سیاسی ایرانی - برلین

بار دیگر نمایندگان رژیم جمهوری اسلامی ایران می خواهند در سالگرد قیام ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ مردم ایران به عوامفریبی افکار عمومی پرداخته و "سالگرد تاسیس" خود را در آلمان هم جشن بگیرند.

آزادخواهان!

مردم ایران برای رسیدن به آزادی های سیاسی - اجتماعی بر علیه دیکتاتوری سلطنتی مبارزه کرده و سرانجام با قیام خود در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ نظام سلطنتی ایران را سرنگون کردند اما رژیم جمهوری اسلامی جایگزین نظام سلطنت شد و از ابتدای به قدرت رسیدنش با پس گرفتن دستاوردهای قیام مردم ایران، با اجرای قوانین ضد انسانی - زندان، شکنجه، اعدام، ترور و سنگسار - به سرکوب مبارزات مردم پرداخت. آخرین نمونه، اعدام محمدرضا علی زمانی و آرش رحمانی پور در ۸ بهمن ۱۳۸۸ به اتهام محاربه است که در زندان اوین به دار آویخته شدند. هم اکنون بیش از ۶۳ زندانی سیاسی - عقیدتی در خطر اعدام قرار دارند.

با گردهمائی گسترده خود در کنار دیگر نیروها

- برای دفاع از جنبش دمکراتیک مردم ایران

- برای آزادی همه زندانیان سیاسی - عقیدتی
 - برای لغو مجازات اعدام، سنگسار و منع شکنجه
 - برای جدائی دین از حکومت
 - برای برابری جنسیتی
 - برای لغو حجاب اجباری
 - برای تحقق آزادی های بی قید و شرط سیاسی ، آزادی بیان، تشکل و اجتماعات
 - برای خواست محاکمه سران رژیم جمهوری اسلامی ایران به جرم جنایت علیه بشریت
- گرد هم می آئیم.

زمان : سه شنبه، 9 فوریه 2010، راس ساعت 17
Hotel Maritim, Stauffenbergstraße 26
اتوبوس 200، ایستگاه میکه لانجلو، نزدیک فیلامونی

کالبدشکافی مسائل انتخاباتی در ایران ۱

رژیم نمی تواند به مطالبات مردم پاسخ دهد

چهارشنبه ۱۴ بهمن ۱۳۸۸ - ۳ فوریه ۲۰۱۰

دهمین دوره انتخاباتی ریاست جمهوری در ایران یکی از بی سابقه ترین انتخابات شکل گرفته در 30 سال اخیر بود. در حال حاضر رژیم جمهوری اسلامی در وضعیتی آشفته قرار دارد که از طرفی قادر به پاسخگویی مطالبات مردم نیست و از طرف دیگر با ایجاد فضای رعب و وحشت و شکنجه و اعدام سعی دارد جو جامعه را به نفع سیاستهای خود آرام نگه دارد.

“ندای آزادی” در نظر دارد که از صاحب نظران و فعالین سیاسی برای تحلیل و تشریح وقایع انتخاباتی دعوت کرده و مسائل اخیر ایران را از طریق انعکاس دیدگاههای مختلف بازتاب دهد و در همین راستا و در گام نخست مصاحبه ای با “نواز مصلی نژاد” فعال سیاسی و عضو جنبش

جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران انجام داده است. این فعال سیاسی مهمترین مساله را پاسخ به مطالبات معوقه مردم می داند که از آغاز جنبش مشروطه خواهی تا کنون مورد بی توجهی قرار گرفته است اما چون این مساله با پایه و اساس رژیم جمهوری اسلامی تفاوت دارد پاسخ به مطالبات مردم در قالب رژیمی مردمی و لائیک انجام پذیر است.

و اینک مشروح مصاحبه:

چرا رژیم به موسوی اجازه داد که وارد بازی های انتخاباتی شود؟ فضای انتخاباتی در آن زمان چگونه بود؟

به علت اینکه تبلیغات رسانه های خارج کشور برعلیه رژیم شدید بود و اغلب تبلیغات روی این نکته متمرکز بود که در ایران انتخابات آزاد وجود ندارد و ایران را یک دیکتاتوری اداره می کند، اجازه دادند که برای خنثی کردن این تبلیغات فضای دیالوگ و تبلیغات باز باشد کما اینکه زمانی انتخابات آزاد در یک کشور معنی می یابد که تمام شهروندان اعم از مسلمان و غیر مسلمان، دین دار و بی دین و... بتوانند انتخاب کنند یا انتخاب شوند ولی صرفنظر از همه اینها رژیم فضایی را به نمایش گذاشت که گویا انتخابات آزاد است و دیدیم که شورای نگهبان از میان انبوهی از کسانی که خود را کاندیدا کرده بودند تنها صلاحیت 4 نفر را به رسمیت شناخت. در آن فضا هرچند تبلیغات انتخاباتی صورت می گرفت اما این مساله در محدوده عناصر تعیین شده و تایید شده از طرف حکومت بود.

اصلاح طلبان ابتدا کاندیدای خود را سید محمد خاتمی معرفی کردند. تصور اصولگرایان و در راس آنان سید علی خامنه ای این بود که اگر خاتمی وارد عرصه انتخابات شود مثل قبل حجم بزرگی از مردم ایران به وی رای خواهد داد و امکان اینکه این رای گیری را به رسمیت نشناسند وجود نخواهد داشت یا فضا به شدت ملتهب خواهد شد که در نتیجه آن امنیت رژیم به خطر خواهد افتاد لذا اصولگرایان به خاتمی توصیه کردند که خود را کاندیدا نکند. پس اصلاح طلبان مجبور شدند به سراغ میر حسین موسوی و مهدی کروبی بروند. اصولگرایان تصور نمی کردند که مردم نسبت به موسوی که 20 سال از صحنه سیاست ایران دور بوده، اقبالی نشان دهند. اصولگرایان تصور می کردند که حتی اگر موسوی با درصد ناچیزی برنده انتخابات شود آنها می توانند با تقلب وی را کنار بزنند و کاندیدای مورد نظر خود را سرکار بیاورند ولی دیدی که تمام محاسبات آنها غلط از آب درآمد و نسل جدید با وجودی که شناخت عمیقی از موسوی نداشت برای تقابل با اصولگرایان به ویژه

خامنه ای فعالانه در تبلیغات انتخاباتی شرکت کردند و فضای عمومی جامعه را به نفع موسوی دگرگون کردند.

در شب آخر اعلام نتایج چه اتفاقی افتاد که موسوی اعلام کرد برنده انتخابات است مگر در انتخابات تقلب شده باشد؟

با اقبالی که مردم نشان دادند و تعداد بسیار وسیعی (80 درصد) که در انتخابات شرکت کرده بودند، موسوی متوجه شده بود که فضا و جو عمومی به نفع وی عمل خواهد کرد. موسوی گزارشاتی نیز از حوزه های مختلف انتخاباتی دریافت کرده بود و اینها دال بر این بود که برنده انتخابات است. نه تنها موسوی بلکه افراد عادی مملکت نیز قبل از شمارش آرا بر این باور بودند که موسوی برنده انتخابات است و به هیچ وجه فکر نمی کردند تقلبی در آن سطح وسیع انجام گیرد، این بود که موسوی می دانست برنده انتخابات است.

چگونه بود که احمدی نژاد از صندوق های رای بیرون آمد؟

این موضوع برمی گردد به مسائلی که باید بطور عمیق بدان توجه کرد. از یکطرف منازعات درونی رژیم و از طرف دیگر منش و شخصیت احمدی نژاد باید مورد بررسی و مطالعه عمیق قرار گیرد. احمدی نژاد از نظر شخصیتی بیشتر خود را تابع می بیند تا تصمیم گیرنده. اتاق فکر خامنه ای و سپاه تصمیم گیرنده اصلی هستند و احمدی نژاد تنها مجری است و در واقع آنها دنبال چنین شخصیتی بودند که درباره سیاستهایشان و عملکردشان اما و اگر نداشته باشد و در بست مجری اوامر باشد کما اینکه در درون خود رژیم حتی در بین اصولگرایان و در چارچوب قوانین و ساختار جمهوری اسلامی افراد موجه تری بودند ولی بطور نسبی یک استقلال رای و نظر برای خود قائل بودند و احمدی نژاد فاقد چنین ویژگی بود و تصور خامنه ای و نزدیکانش این بود که احمدی نژاد بی دردسترتر از بقیه حتی فردی مثل محسن رضایی است.

پیش بینی رژیم از عکس العمل مردم پس اعلام نتایج انتخابات چه بود؟
سوال بسیار خوبی است. خامنه ای هرگز پیش بینی اعتراضات جدی را نمی کرد چون بر این تصور بود که اصلاح طلبان هر چند ناراضی و نسبت به عملکرد وی (خامنه ای) معترض باشند ولی به شدت از ملتهد شدن فضا و به خطر افتادن نظام سیاسی وحشت دارند و برای حفظ جمهوری اسلامی مردم را به صحنه نمی آورند چون به تعبیر ناطق نوری که چند سال پیش گفته بود "همه در یک کشتی نشسته ایم و اگر کشتی سوراخ شود همه غرق خواهیم شد" خامنه ای چنین محاسبه می کرد که اعتراض اصلاح طلبان فراتر از نقد رسانه ای نخواهد رفت لذا دست خود را برای تقلب گسترده و اساسا بیرون آوردن کاندیدای مورد نظر خود از صندوق

های رای باز می دید و حتی در این مورد برای ناظران خارجی هم جای شگفتی بود که چگونه اصلاح طلبان اینبار جرات به خرج دادند و مردم را به خیابانها آوردند .

چرا خامنه ای انتخابات را باطل اعلام نکرد؟

شما اگر به ساختار جمهوری اسلامی و نحوه حکومت کردن حاکمان این رژیم توجه کنید متوجه می شوید که بنیانگذار جمهوری اسلامی همیشه و تا وقتی زنده بود حتی در وصیتنامه خود توصیه می کرد که در برابر مخالفان کوتاه نیایند و با شدت عمل برخورد کنند. معمولا وقتی ساختار استبدادی باشد اگر مستبد از مواضع خود یک قدم عقب نشینی کند و از شدت عمل نسبت به مردم دست بردارد خواسته ها و مطالبات گسترش پیدا کرده و اساس استبداد و دیکتاتوری به خطر می افتد و خامنه ای این مساله را دقیقا می دانست و از چند سال پیش به نیروهای تحت امر خود مرتبا موعظه می کرد: "النصر بالرعب". بنا بر این خامنه ای بنا به مقتضیات سیستم استبدادی بنا را بر ایجاد وحشت گذاشته و از این به بعد هم خواهد گذاشت مگر اینکه مردم توازن قوا را به سود خود تغییر دهند.

اگر خامنه ای می خواست صدای مردم را بشنود این صدا حامل مطالبات معوقه 30 ساله یا حتی 150 ساله است چون هنوز مطالباتی که بر اساس آن نهضت مشروطه خواهی شکل گرفت بی پاسخ مانده است.

خواسته مردم چه بود آیا آمده بودند رای خود را پس بگیرند؟

30 سال حاکمیت جمهوری اسلامی هرگز به خواسته ها و مطالبات مردم پاسخ نداده است. می دانید که انقلاب بر پایه یکسری مطالبات پاسخ داده نشده شکل گرفت. هدف و خواست مردم از انقلاب تامین معیشت، آزادی و برقراری عدالت و اساسا از بین رفتن فقر و نداری، داشتن بهداشت متعارف و قابل قبول و امثال اینها بود و بر اساس اینها بود که انقلاب انجام شد ولی متاسفانه نظامی قدرت را به دست گرفت که نه تنها به این خواسته ها پاسخ نداد بلکه چیزهایی را هم که مردم برای بدست آوردنش در نظام پادشاهی مبارزه کرده بودند از دست آنها گرفت مثلا آزادی پوشش و یکسری آزادی های اجتماعی لذا خواست مردم چه در مقطع انتخابات و چه قبل از آن و چه هم اکنون داشتن امکان امرار معاش مطلوب، مسکن و آزادی های فردی سیاسی اجتماعی است و تا زمانی که مردم به خواست خود نرسیده اند و تا وقتی که حاکمیت، مردم را که صاحبان اصلی این سرزمین هستند تحقیر می کند، اعتراضات ادامه خواهد یافت و دیر نخواهد بود که مردم توازن قوا را به سود خود تغییر خواهند داد.

راهکارهای رژیم برای بیرون آمدن از بحران پیش آمده چیست؟
راهکار واقعی پاسخ به مطالبات مردم است. خامنه ای در محاسبه خود اشتباه می کند که تصور می کند با سرکوب و جنایت و تجاوز و آدم کشی می تواند مردم خشمگین را مهار کرده و به این صورت به حکومت خود ادامه دهد. چنین چیزی امکانپذیر نیست همچنانکه شاه صدای انقلاب مردم را شنید ولی بسیار دیر، خامنه ای و هواداران ایشان باید صدای مردم را بشنوند که به نظر من نخواهند شنید و بسیار بعید است که بشنوند یا مثل شاه دیر خواهند شنید. اگر خامنه ای قدرت را به مردم واگذار کند و یک انتخابات آزاد بر اساس یک سیستم دموکراتیک در ایران انجام بپذیرد قطعاً ازخسونت بیشتر اجتناب شده است و رژیم بصورت مسالمت آمیز کنار رفته و به جای آن یک سیستم بر اساس دموکراسی، حقوق بشر و لائسیته شکل خواهد گرفت چون هم اکنون خواست عمده مردم به ویژه جوانان، سیستمی بر پایه دموکراسی وجدایی دین از دولت است.

من فکر می کنم که سردمداران این رژیم چنین مسالمتی را نشان نخواهند داد و آینده آستن حوادث بسیار متنوعی است که ابعاد آن چندان قابل پیش بینی نیست که امیدوارم شرایط به گونه ای باشد که سمت و سوی خسونت به خود نگیرد که اگر هم فضا به طرف خسونت متمایل شود قطعاً مسوولیت آن به عهده گردانندگان رژیم به ویژه خامنه است.

تظاهرات دولتی جنبش اعتراضی مردمی را خاموش می کند؟

چهارشنبه ۱۴ بهمن ۱۳۸۸ - ۳ فوریه ۲۰۱۰

محسن سید حسینی

با وجود اینکه دو نفر از معترضان انتخاباتی اعدام شدند و به گفته معاون اول قوه قضائیه 9 نفر دیگر نیز به زودی اعدام خواهند شد، مردم خود را برای راهپیمایی اعتراض آمیز در 22 بهمن ماه آماده می کنند.

در چند ماهه اخیر معترضان به وقایع انتخاباتی در مناسبت‌هایی که تا کنون رژیم جمهوری اسلامی برای تبلیغات گسترده به نفع خود استفاده کرده است، دست به راهپیمایی‌های اعتراض آمیز و در عین حال مسالمت آمیز زده اند، هر چند که ماموران رژیم مردم را به خاک و خون کشیده و عده ای را دستگیر کرده اند.

22 بهمن امسال از این جهت اهمیت ویژه ای دارد که پس از 30 سال و درست در روز پیروزی انقلاب، مردم مطالباتی را می خواهند که پاسخی به آنها داده نشده است لذا در صدد هستند که با اعتراضات خود انقلاب را پس بگیرند.

میر حسین موسوی می گوید: آنچه امروز جالب است اینکه انتخابات اخیر و حوادث بعد از آن دوباره انقلاب اسلامی را در معرض نقد های جدیدی قرار داده است.

وی می افزاید: راهپیمایی و تجمعات مسالمت آمیز، حق مردم است، زنان و مردان و جوانان و میانسالان و سالخوردگان به نظر من مردم در اصل هیچ کینه ای نسبت به نیروهای انتظامی و بسیج ندارند چرا که آنها را نیز از خود می دانند. درگیری موقعی پیش می آید که این نیروها در مقابل حرکت آرام مردم قرار می گیرند از هزاران عکس و فیلم های کوتاه مردمی که درعاشورا و یا روزهای دیگر گرفته شده می توان فیلم مستندی ساخت تا معلوم شود که درگیری ها و فضای تند دنبال آن چگونه ایجاد شده است. به هر حال آنچه توصیه بنده به نیروهای انتظامی و بسیج است، مهربانی و ملاحظت با مردم است و توصیه من به طرفداران جنبش سبز آن است که تمایز خود را با بقیه مردم، چه کم و چه زیاد، کم کنند. این نهضت از میان مردم برآمده و متعلق به مردم است.

در عین حال نیروی انتظامی ایران با خبر دادن از "آماده باش کامل" این نیرو در جریان راهپیمایی ۲۲ بهمن در سراسر کشور، ابراز امیدواری کرد که با "پشتیبانی مردم"، "فتنه آفرینی های اخیر" پایان یابد.

با توجه به اینکه پس از وقایع کوی دانشگاه در سال 1378 رژیم جمهوری اسلامی با ایجاد فضای رعب و وحشت و همچنین تظاهرات دولتی اعتراضات مردم را خاموش کرد اینبار نیز در نظر دارد که تمام قوای خود را برای برگزاری تظاهرات دولتی بکار بسته و فضای جامعه را به نفع خود تغییر دهد.

در همین راستا سپاه محمد رسول الله تهران، که مسئولیت حفظ امنیت پایتخت را به عهده دارد، در اطلاعیه ای به مناسبت دهه بزرگداشت انقلاب، خواستار آن شد که ۲۲ بهمن امسال به روز "عبور از فتنه ها"

تبدیل شود.

فرمانده سپاه محمد رسول الله در گفت و گو با خبرگزاری رسمی دولت ایران گفت که نیروهای وی اجازه نخواهند داد تا "فتنه گران وارد صحنه ۲۲ بهمن شوند.

رژیم جمهوری اسلامی از تمامی قوای خود برای ترساندن مردم استفاده کرده است در همین خصوص جمعه گذشته آیت الله جنتی دبیر شورای نگهبان، در خطبه نماز جمعه تهران شرکت کنندگان در تظاهرات ضدحکومتی را "مفسد فی الارض" دانست و از مسئولان خواست که نسبت به آنها "رحم" نداشته باشند.

در عین حال مهدی کروبی ضمن دعوت به شرکت در راهپیمایی 22 بهمن، مقامات حکومتی را به نادیده گرفتن قانون و حقوق مردم متهم کرده و توصیه هایی را برای جنبش اعتراضی مردم مطرح ساخته است.

کروبی خود را "بنده خدا، فرزند ایران و سرباز مردم" خوانده و با اشاره به نزدیک بودن سالگرد انقلاب اسلامی، از همه خواسته است تا "آرام و با صلابت" در راهپیمایی 22 بهمن شرکت کنند. وی افزوده است "در این روز می کوشیم تا دستاوردها و آرمان های امید بخشی را که برخی از آنها یا به فراموشی سپرده شده یا به انحراف رفته را با صبر و استقامت و پرهیز از خشونت زبانی و فیزیکی مطالبه کنیم."

مهدی کروبی گفته است که این مطالبات حق مردم است و در انقلاب 57 عهد مردم با جمهوری اسلامی بوده است. وی کسانی را که "صاحبان قدرت خوانده" متهم ساخته که این عهد را "در صندوقخانه قدرت پنهان ساخته اند."

سید محمد خاتمی نیز در صریح ترین موضع خود پس از وقایع انتخاباتی گفته است رهبر باید رهبر همه کشور و همه مردم باشد.

جو بایدن، معاون رئیس جمهوری آمریکا نیز از خط مشی دولت باراک اوباما در قبال ایران دفاع کرده و در عین حال گفته است که مقامهای ارشد جمهوری اسلامی با سرکوب معترضان "تخم نابودی خودشان را می کارند." جو بایدن این سخنان را روز سه شنبه (2 فوریه) در مصاحبه با شبکه تلویزیونی "ام اس ان بی سی" آمریکا بیان کرد.

جو بایدن به این سوال که آیا زمان آن فرارسیده که آمریکا سیاست تغییر حکومت را در قبال ایران در پیش بگیرد پاسخ صریحی نداد، اما گفت که ایرانیان معترض در فکر تغییر حکومت این کشور هستند.